

عنوان مقاله:

تحلیل اکتشافی-ساختاری برسازی خطر امنیتی ایران نزد اعراب توسط عربستان

محل انتشار:

فصلنامه سیاست جهانی، دوره 12، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

سیدمحمدرضا موسوی - دانشجوی دکتری مطالعات منطقه ای، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

یاسر ارشادمنش - دکتری گروه علوم سیاسی، واحد بین المللی خرمشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، خرمشهر، ایران.

سجاد علی میرزایی - دانش آموخته کارشناسی ارشد، گروه علوم سیاسی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.

خلاصه مقاله:

پویایی ماهوی، برهم کنش منافع، تکثر بازیگران و تغییرات جهانی در الگوهای امنیتی کشورها باعث شده است تا منطقه غرب آسیا در دهه های اخیر شاهد تغییرات رادیکال امنیتی باشد. اما یکی از مهم ترین این تغییرات امنیتی، تضاد امنیتی بین ایران و عربستان در سطح پراگماتیک بوده است که با کنش گری عربستان، برسازی خطر امنیتی از ایران و اجماع سازی در بین اعراب، بر پیچیدگی های امنیتی منطقه افزود و علاوه بر ایران و عربستان منافع حیاتی بسیاری از کشورهای عربی را تحت تاثیر قرارداد. علیرغم این مهم، تحقیقات پرداخته شده به این موضوع اندک و اغلب دارای نقیصه روشی و معرفتی بوده است. بر همین اساس، تحقیق حاضر تلاش کرده است تا با کاربست نظریه برسازی امنیتی در مکتب کپنهاگ و استخدام برخی نوآوری های روش شناسی در علوم انسانی، به ویژه تحلیل تلفیقی اکتشافی و تحلیل کیفی ساختاری و استفاده از روش های اعتباربخشی نرم افزاری و نخبگانی، ضمن شناسایی مولفه ها و متغیرهای موثر در برسازی خطر امنیتی ایران، ماهیت این متغیرها را شناسایی کند و متناسب با آن راهبردهایی را پیشنهاد دهد. نتایج پژوهش نشان داد که برسازی خطر امنیتی ایران در سه محور اصلی هستی شناسی (شامل ۲ متغیر)، معرفت شناسی (شامل ۴ متغیر) و روش شناسی (شامل ۷ متغیر) اتفاق افتاده است. همچنین، نتایج تحلیل ساختاری حاکی از توزیع این متغیرها در دسته های متغیرهای حیاتی، هدف، ریسک، خروجی و اهرمی است. یافته های حاصل شده از دیدگاه نظریه تحقیق و واقعیت های محیطی مورد تحلیل بسیط قرار گرفت.

کلمات کلیدی:

امنیتی سازی، ایران، عربستان، تحلیل ساختاری، مکتب کپنهاگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1998219>

